

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 3 2026 – ÅRGÅNG 40. FINLANDSUPPLAGA ÅRGÅNG 12

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Tidning för S:t Johannes evangelisk-lutherska församling, Finland. Utkommer med 4 nummer om året.

Gemensam redaktion med Lutherska Bekännelsekyrkan i Sverige och Den Lutherska Bekjennelseskirke, Norge: Ingvar Adriansson, redaktör, Bjarte Edvardsen och Tor Jakob Welde. Layout: Ola Österbacka.

Redaktör för Finlandsupplagan: Ola Österbacka, Skolhusgatan 11 A 9, 65100 Vasa; tfn +358 50 339 6383; e-post: ola.osterbacka@sanktjohannes.info.

Ansvarig utgivare: Hans Ahlskog

Internet: <https://sanktjohannes.info>

Tidningen sänds till alla som meddelat intresse eller bidragit med gåvor.

Frivillig prenumerationsavgift kan betalas till IBAN: FI50 4108 0013 0282 31; BIC: ITELFIHH; MobilePay: 85622. Ny prenumerant: sänd namn och adress för tidningsmottagaren till redaktören. För tidigare prenumerant ange referens 5005.

S:t Johannes evangelisk-lutherska församling

Vi tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda.

Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår församlings existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

Vår tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära.

Vi bekänner oss till de lutherska bekännelseskrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår församlings enda grundval: Bibeln.

Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

Vi delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av mer än 30 kyrkor runtom i världen. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

Från redaktionen

När vi öppnar våra sinnen för vad som händer i världen är det inte svårt att instämma med kärlekens apostel Johannes: "Vi vet ... att hela världen är i den ondes våld" (1 Joh 5:19). Och Petrus påminner oss att "djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker någon att sluka" (1 Pet 5:8).

Han använder sig av olika sätt att förföra människor. Det mest uppenbara är yttre angrepp i form av ateism och öppen förföljelse. Direkta ateistiska utfall har vi vanligen lärt oss stålsätta oss mot. Och öppen förföljelse behöver vi tillsvidare inte utsättas för i vårt land, Gud ske lov, även om förföljelse förekommer också bland oss i mera subtila former.

Men den onde är påhittig. Han kan konsten att förföra, som han gjorde redan med Eva i lustgården. Och hans argument i dag liknar väldigt mycket det som fällde Eva: "Har Gud verkligen sagt?"

I detta nummer uppmärksammar vi två områden där angreppen sker mycket försåtligt. Ett sådant område är angreppen mot hem och familj, där sexualiteten används som verktyg. Fienden förvränger denna oerhörda kraft, som Skaparen nedlagt i människan för att trygga släktets fortbestånd och för att ge en trygg miljö för det växande släktet. Äktenskapet mellan man och kvinna slås sönder, och de onda krafter som genom porrindustrin bemäktigat sig inflytande i media sätter inte minst de unga, men också äldre, på svåra prov.

Det andra området är den mäktiga evolutionsläran, som på ett försåtligt sätt undergräver förtroendet för Bibeln, som skulle vara ljuset på vår stig. Genom att förutsätta att utbildning och forskning ska vila på ateistisk grund blir denna utgångspunkt i praktiken en trossats, som skapar en blindhet för den naturliga kunskapen om Skapare och skapelse. Denna grund kommer in redan i skolornas lägre klasser, och samhällets förvridna syn bevakar att ingen ska opponera sig mot denna "kunskap". Följden av denna blindhet för skapelsens under blir uppenbar när vi kommer vidare till Guds handlande i Kristus.

Mot dessa deprimerande ord behöver vi lyssna till Jesus: "I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen" (Joh 16:33). Vi frågar: Känner du igen Guds röst? Han har gett oss sin kraftkälla i Ordet. Där finns den vapenrustning som vi har getts för striden "mot ondskans andemakter i himlarymderna" (Ef 6:12).

Eftersom vi känner de faror som djävulen ansätter oss med behöver vi klä oss i denna rustning, och det gör vi genom att lyssna till Ordet och ivrigt fördjupa oss i de sanningar som det uppenbarar, och hålla ut i bön för alla de heliga. Vi ska inte heller nöja oss med en undervisning som här och där är bemängd med gift, utan se till att vi lyssnar till Guds rena ord och även varnar för faran att låta förföriska röster invagga oss i en falsk frid.

OLA ÖSTERBACKA

Känner du igen Guds röst?

Morgonandakt av Martin Gellerstedt på LBK:s sommarläger 2026. Han är pastor i LBK:s församling i Norrköping/Västerås.

Herre, vi tackar dig för ditt ord. Vi tackar dig för att du upplyser våra hjärtan klart och tydligt, att du är med oss, att du är nådig och barmhärtig och öppnar oss för ditt ord. Vi vet att utan dig kan vi inte förstå. Men precis som för Emmauslärjungarna ber vi att du verkligen öppnar våra sinnen så att vi kan förstå ditt ord, ta emot det och handla efter det. Led oss på den rätta vägen. I Jesu namn, amen.

Dagens text är från 1 Sam 3:1–10.

Det finns flera intressanta saker vi hittar i den här texten. Vi ser att den lilla pojken som bars fram i templet gjorde tjänst hos Eli. Han blir kallad av Herren och tilltalad vid namn. Han blev kallad att tjäna Herren, att höra honom direkt.

Det står att profetsyner inte var vanliga på den tiden. På många ställen läser vi att ordet kom till profeterna. De såg Herrens ord och de hörde Herrens ord. I Efesierbrevet läser vi att vi har en invärtes människa, inte bara en utvärtes. Vi har inre ögon och vi har inre öron. När vi hör Guds ord, när vi lyssnar till vad Bibeln har att säga oss, så är det viktigt att vi lyssnar med uppmärksamma öron och ögon.

Eli hade på något sätt tacklat av. Han var skumögd, står det. Trots det lyste Guds lampa. Men han såg inte. Så kan det vara: man kan höra Guds ord utan att förstå. Vi kan höra Guds ord utan att se, utan att kunna ta det till oss.

Samuel däremot var väldigt alert. Genast sprang han upp. Han hade sina antenner öppna, eller

framfällda, för att kunna registrera Guds röst. Och han låg vid arken.

Guds lampa hade ännu inte slocknat. Bibeln kan ligga på sidan av vår säng. Den kan stå i bokhyllan. Den är Guds lampa, "ett ljus på min stig". Trots att vi blir gamla får vi inte göra som Eli gjorde: bli skumögd. Vi behöver fortfarande lyssna uppmärksamt på vad Gud vill säga oss i Ordet.

Jag känner många som försöker lyssna in vad Gud säger i sig själva, att lyssna inåt till sitt eget hjärta. Ändå står det att hjärtat är ett bedrägligt ting. Det är helt fördärvat. Hur skulle vi kunna lyssna i oss själva efter något när det gäller Gud? Det är bara genom Ordet som vi får upplysning om vad som är rätt och fel. Det kan lika gärna vara mitt eget hjärta som jag lyssnar till. Men Ordet vill hjälpa oss att urskilja Herrens röst. Ordet är levande och verksamt. Det åtskiljer hjärtats uppsåt och tankar.

Om vi släpper uppmärksamheten på Ordet kommer vi, precis som Eli, att bli skumögda. Och vi vet att han togs ur tjänst. Han kunde inte fullfölja sin tjänst, så han var tvungen att låta den andra generationen av sina söner gå förloade. Han hade inte talat dem

1 Pojken Samuel gjorde tjänst inför Herren hos Eli. På den tiden var Herrens ord sällsynt, profetsyner var inte vanliga. 2 Då hände en gång detta medan Eli låg på sin plats. Hans ögon hade börjat bli skumma så att han inte kunde se. 3 Guds lampa hade ännu inte slocknat, och Samuel låg i Herrens tempel där Guds ark stod. 4 Då kallade Herren på Samuel. "Här är jag", svarade Samuel. 5 Sedan skyndade han bort till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Men han svarade: "Jag har inte ropat. Gå och lägg dig igen." Och han gick och lade sig.

6 Herren kallade än en gång på Samuel, och Samuel steg upp och gick till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Men han svarade: "Jag har inte ropat, min son. Gå och lägg dig igen." 7 Samuel kände inte Herren än, och Herrens ord hade ännu inte blivit uppenbart för honom.

8 Herren kallade på Samuel för tredje gången, och han steg upp och gick till Eli och sade: "Här är jag, du ropade på mig." Då förstod Eli att det var Herren som kallade på den unge pojken. 9 Därför sade han till Samuel: "Gå och lägg dig, och om han ropar på dig, så säg: Tala Herre, din tjänare hör." Och Samuel gick och lade sig på sin plats.

10 Då kom Herren och ställde sig där och ropade som förut: "Samuel! Samuel!" Och Samuel svarade: "Tala, din tjänare hör."

1 Sam 3:1–10.

till rätta, när folket hade börjat förakta Guds vägar och Guds sätt att handla.

Varje församling, varje kyrka, varje troende behöver återuppväckas varje dag. Det räcker inte med var vi lever och var vi går. Vi behöver idag finna Herrens ord. Vi behöver idag höra Herrens tilltal i våra hjärtan. De inre ögonen behöver få ljus idag.

Paulus målade Kristus som korsfäst för galaterna. Han målade i bilder. Han målade Kristus såsom korsfäst. När vi läser Guds ord målar vi upp en föreställning inom oss om Gud. Det är vårt enda sätt att lära känna Herren, att få det målat på vårt hjärtas tavla. Vi måste få Guds ord levande inom oss, och det gör vi genom att uppmärksamta lyssna till Guds ord och ropa till Herren: Herre, öppna du våra sinnen och våra hjärtan så vi hör ditt ord. Det kan ju kännas

nästan som ett krav att vi måste lyssna. Men jag tycker det är en viktig uppmaning till alla, att inte tröttna på sin egen personliga andakt utan läsa Guds ord dagligen och ta emot Guds ord, att lyssna till vad Guds ord har att säga oss. Särskilt för oss predikanter som har varit med ett tag vet jag att det kan bli en yrkesvana att det blir att bara vid gudstjänst förbereda sig på vad man ska säga. Men jag behöver en egen andakt, en plats med bara Herren och mig.

Arken i dag, Guds lag som låg i arken, den är i våra hjärtan. Gud har lagt ner sin lag i våra hjärtan. Han har lagt ner arken i oss, i templet. Och det har vi tillsammans, men också enskilt. Vi är den levande Gudens tempel. Och du är också den levande Gudens tempel. Vi ska vara uppmärksamma på vad Gud vill säga.

Vi kommer att få mycket Guds ord den här helgen. Många

kommer att tala, och jag är spänd på att höra och lyssna. Jag tycker egentligen bättre om att sitta och lyssna än att tala. Men lyssna uppmärksam och ta det till ditt hjärta! Lyssna som om du aldrig hade hört förr, som om du aldrig hade läst det ordet förr. Och låt det få bli något nytt, så att vi som lutheraner förnyas i den tro som vi har fått till skänks.

Jag ska till slut läsa ett bibelord från Lukasevangeliet (8:18): *Var därför noga med hur ni lyssnar. Den som har ska få, men den som inte har ska bli fråntagen också det han tror sig ha.*

Det är Jesus som säger de här orden: Var noga med hur ni lyssnar. Och det här säger han direkt efter att han talat om sådden och skörden, hur Ordet sås. Var noga med hur ni lyssnar! Herren välsigne er.

BJARTE EDVÄRSEN

Strandgården utanför Halmstad var platsen för Lutherska Bekännelsekyrkans sommarläger den 2–5 juli 2026. Bilden är från Lars Gunnarssons morgonandakt. Andakter, gudstjänster och föredrag finns inspelade på LBK Stockholms Youtubekanal: <https://www.youtube.com/@StPaulusLBK>.

Vad är det egentligen som motiverar evangelisation?

*Sammandrag av Pete Myers föredrag på LBK:s sommarläger.
Pete Myers är pastor i Manchester Lutheran Church, England.
Läs Ef 6:10–18!*

Vi vet att evangelisation är viktigt. Vi vet att Kristus befäller det. Vi vet att människor behöver evangeliet. Varför är vi då fortfarande så rädda, tyngda av skuld, tysta, defensiva och obekväma?

Du behöver inte övertygas om att evangelisation är viktigt. Det vet du redan. Du vet att Jesus befäller det. Du vet att människor behöver få höra evangeliet. Du har redan starka personliga skäl att bry dig – människor du älskar som du vet är på väg mot helvetet:

Vänner som inte känner Jesus. Familjemedlemmar som inte är kristna: en pojkvän eller flickvän, en make eller maka, ett barn, en förälder eller ett syskon. Du vet att otro är allvarligt. Du vet att Guds vrede samlas upp inför den yttersta dagen. Du vet att evigt, medvetet lidande väntar alla dem som inte vet att Jesus dog för dem, eller som står emot Anden och vägrar att bli helade.

Paulus visste det också. Och i slutet av Efesierbrevet vill Paulus att efesierna ska evangelisera. Han säger:

Ta på er hela Guds rustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp.

Hur bekämpar vi djävulen? Och hur går Jesu rike framåt mot Satan? Det sker när hans folk ägnar sig åt evangelisation genom att vittna om Kristus. Till Guds rustning hör i allra högsta grad att vanliga kristna – som du och jag – evangeliserar.

Det är därför Paulus använder bilden:

... och som skor på era fötter: beredskap

Paulus anspelar här på bilden i Jesaja 52:7:

Hur ljuvliga är inte glädjebudbärarens steg när han kommer över bergen och förkunnar frid, bär fram goda nyheter och förkunnar frälsning och säger till Sion: "Din Gud är kung!"

Och det är därför Paulus avslutar med ödmjukhet och ber efesierna att be för honom:

... att ordet ges mig när jag öppnar min mun, så att jag frimodigt förkunnar evangeliets hemlighet.

Paulus vill att efesierna ska ägna sig åt evangelisation. Han vill att du ska göra det. Men han motiverar dig inte till detta genom skuldkänslor, genom att lägga på dig press, genom att tala om hur viktigt det är eller genom att få dig att må ännu sämre inför tanken på helvetet.

I stället ger Paulus efesierna både lag och evangelium, och framhåller tre saker:

- 1) Du är för svag för att ägna dig åt evangelisation (v. 10–12).
- 2) Men Gud ger dig en styrka du inte förtjänar (v. 13–17).
- 3) Och Gud ger dig denna styrka genom bön (v. 18–20).

1) Du är för svag för att evangelisera.

Till sist: bli stark i Herren och i hans väldiga kraft.

Guds uppmaning till dig är omöjlig att uppfylla. Paulus säger: du måste ha oändlig styrka. Guds kraft. Gudomlig styrka.

Men evangelisation är ännu svårare än så:

Ta på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp.

Tänk på vad det innebär: Varje metod du har är helt otillräcklig. Ingen mänsklig strategi för evangelisation kan någonsin besegra djävulen. Ingen kan lägga upp strategier lika skickligt som Satan.

Satan har varit en intrigmakare ända från början. Och han är så mycket skickligare på det än vi. Ingen evangelisationsstrategi eller plan är tillräckligt bra.

Men Paulus sätter fingret på hur varje mänskligt försök att få andra att tro är fullständigt meningslöst:

Vi kämpar inte mot kött och blod, utan mot furstarna, mot makterna, mot världshärskarna här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna.

De problem vi står inför är djupare än synlig fiendlighet, obekväma samtal, ateism, islam, sekularism, politik, påtryckningar från familjen eller kulturellt förfall.

Den amerikanske skräckförfattaren H.P. Lovecraft skriver om kosmiska fasor som är så oerhörda att man omedelbart skulle förlora förståndet av deras kraft om man såg dem.

Det är sådana fiender vi står inför.

Varje klokt mänskligt argument du kan komma på kommer att slå fel. Varje försök att uppbåda egen styrka kommer att misslyckas. Vi är helt enkelt för svaga, för oförståndiga och för mänskliga för att kunna bedriva evangelisation.

Vi är för svaga för att bedriva evangelisation.

2) Gud ger dig en styrka du inte förtjänar (v. 13–17)

Ta därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och stå upprätt när ni fullgjort allt.

Detta är Paulus sätt att säga: "Lita på nådemedlen." Tänker du någonsin på nådemedlen på det sättet? Som en rustning?

En rustning är något yttre, objektivt, något som finns helt utanför mig själv. Gud förväntar sig inte att du ska vara stark för att kunna evangelisera. Han ger dig nådemedlen, så att han kan vara

GUDS VAPENRUSTNING

Ta på er hela Guds vapenrustning. Gör detta under ständig bön och åkallan och be alltid i Anden (Ef 6:11, 18). Bild: Depositphotos.

stark och utföra evangeliserandet åt oss.

Stå alltså fasta, med sanningen som bälte runt höfterna.

Inte bältet av samtida musik. Det är inte genom moderna musikstilar som kyrkan växer; Jesus säger till oss i Matteus 28 att det är genom dopet och undervisningen av Guds ord som kyrkan växer.

Men inte heller bältet av tradition och liturgi: Att hålla fast vid traditioner, ämbetsdräkter eller själva "gudstjänstformen" är inte det som bevarar kyrkan från villfarelse. Nej, Paulus säger: spänn på er sanningens bälte. Den sanning, som den helige Ande använder för att besegla oss i tron. Den sanning, som finns i Jesus.

Och vilken är denna sanning?

Jesus Kristus är Herre.

Det helvete som gör anspråk på dina icke-kristna föräldrar är inte Herre. Den synd din flickvän sitter

fast i är inte Herre. De övertygande vetenskapliga argumenten om att vi utvecklats under miljarder år är inte Herre.

Jesus är Herre.

Vi är för svaga och dåraktiga för att besegra helvetet, otro, synd och varje argument som reser sig mot Kristus. Men det behöver vi inte heller. Vi har en sanning som besegrar dessa ting åt oss. Spänn fast denna sanning kring din midja – ta på dig det bältet.

... och klädda i rättfärdighetens pansar.

Inte att bli bättre på att bekämpa synden utåt sett. Inte att vara den bästa medarbetaren på kontoret eller det mest imponerande barnet i familjen.

David talar om denna rättfärdighet i Psaltaren 32:1:

Salig är den som fått sitt brott förlåtet, sin synd övertäckt!

Den bröstplåt vi bär är denna: vi är förlåtna. Vi är frikända!

Men vad är det då som driver mig att tala om Kristus? Det är detta Paulus förklarar i vers 15:

Bär som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger.

Var det genom logik och förnuft vi fick tron?

Ditt rykte bland hedningarna är inte herre. Att människor talar illa om dig är inte herre. Finurliga argument om fossil är inte herre. Det sociala trycket på att alla kristna bara ska "vara ett", oavsett vad de tror, är inte herre.

Nej: Jesus är Herre. Han är Herre, och du kan lita på honom. Jesus är full av barmhärtighet.

Men Satan saknar helt barmhärtighet. Jesus dog för din synd, så du är rättfärdig. Men Satan försöker ständigt intala dig att du inte är värdig att vara ett vittne:

Ta dessutom trons sköld, med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar.

Satan försöker ständigt få dig att känna skuld och skam, och att du inte är värdig att tala för Kristus. Du har inte varit kristen tillräckligt länge. Du föddes inte in i lutherdomen på samma sätt som den där andra personen. Du har gjort för många misstag – till skillnad från människorna där borta. Du är helt enkelt inte tillräckligt bra för att tala för Kristus:

DET är den ondes pilar – han som kallas anklagaren. Och visst biter hans pilar, för utanför Kristus är du *inte* värdig, du *är* en syndare, du är *inte* tillräckligt kunnig.

Tänk på Job. Allt som gav synlig trygghet hade tagits ifrån honom. Hans ägodelar var borta, hälsan sviktade, äktenskapet var ansträngt – han hade hamnat i konflikt med sin hustru – och hans rykte var förstört av falska anklagelser. I sin svaghet hade han ingen annanstans att vända sig;

han saknade hopp och övertygande argument, och han hade ingen imponerande eller dramatisk livsförändring att peka på.

Därför bekände han helt enkelt: *Men jag vet att min återlösare lever, att han till sist skall träda fram över stoftet.*

Satan säger att du är för svag för att vittna – eftersom Satan ljuger.

Du behöver inte vara vis eller klipsk, och du behöver inte leta efter finurliga argument. Se vad Paulus säger:

Ta emot frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord.

Inte det svärd som utgörs av finurliga apologetiska argument. Inte vetenskapens och logikens svärd. Paulus säger: Andens svärd, som är Guds ord.

Varför? Därför att Ordet verkar. Närmare bestämt evangeliets ord.

Jämfört med Satan är jag inte smart; jag är otroligt svag, dum, dåraktig och saknar strategi. Men jag har ett otroligt vapen som Satan inte har. Jag har Guds ord.

Och slutligen:

3) Gud ger dig denna kraft genom bön (v 18–20)

... under ständig bön och åkallan i Anden.

Minns du vad Luther säger i Lilla katekesen?

Guds rike kommer visserligen av sig självt utan vår bön, men i denna bön ber vi att det också ska komma till oss.

Och han förklarar ordet "amen" på detta sätt:

Att jag ska vara viss om att sådana böner behagar vår Fader i himlen och blir hörda av honom. Ty han själv har befallt oss att be så och lovat att han ska höra och bönhöra oss.

Så ber till och med den främste evangelisten, aposteln Paulus, människor att be för honom:

Var därför vakna och uthålliga i bön för alla de heliga. Be också för mig, att ordet ges mig när jag öppnar min mun, så att jag frimodigt förkunnar evangeliets hemlighet för vilket jag är en ambassadör i bojor. Be att jag talar så öppet och fritt som jag bör.

Och lägg märke till vad han *inte* säger: Be inte om möjligheter – som om jag saknade sådana. Be inte om bättre omständigheter eller frihet – som om bojor skulle hindra oss från att tala.

Paulus säger i stället: Be om frimodighet.

Frimodighet att tala om evangeliet är inte något man föds med, inte något man kan skapa på egen hand och inte heller något man kan övertala sig själv att ha. Frimodighet är precis likadan som alla andra gåvor vi har: något som Gud ger dig som en fri gåva tack vare Jesus.

Så, vad är det egentligen som driver oss till evangelisation?

Inte skuld känslor över att låtsas vara stark. Paulus ger oss något bättre. Du är svag. Men Kristus är stark. I dig själv har du ingen makt över Satan.

Men Kristus har gett dig sin rustning: sanningen, rättfärdigheten, fridens evangelium, tron, frälsningen och Guds ord.

Och så ber vi. Herre, ge oss ord. Herre, ge oss frimodighet. Herre, låt ditt evangelium förkunnas genom svaga människor som oss.

Och öppna sedan helt enkelt din mun. Inte för att du är stark. Utan för att Kristus är Herre. Inte för att säga något klipskt. Utan helt enkelt för att förkunna: "Jesus har förlåtit dig." För att hans ord verkar. För att din Återlösare lever. Och för att evangeliet är Guds kraft till frälsning för alla som tror.

KELK-mötet i Lusaka 29/5-1/6

*Se, hur gott och ljuvligt det är
när bröder bor enigt tillsammans!
(Ps 133:1).*

Vår zambiska systerkyrka LCCA (Lutheran Church of Central Africa) var arrangör av årets internationella KELK-konferens (den konfessionella evangelisk-lutherska konferensen). Detta var det tolfte världsmötet sedan KELK:s start 1993. För första gången var vi samlade i Afrika, närmare bestämt på konferenshotellet *M'Kango* ("Lejonet") *Golfview Hotel* i Zambias huvudstad.

Här fanns en färgstark gemenskap från många folkslag, olika kulturer och språk. Det fanns officiella delegater och gäster från systerkyrkor i bland annat Albanien, Australien, Chile, Puerto Rico, Etiopien, Uganda, Kamerun, Nigeria, Kenya, Tanzania, Indonesien, Japan, Hong Kong, Pakistan, Indien, Tyskland, Portugal, Lettland, Finland, Sverige och USA. Undertecknad var Norges delegat denna gång. Tyvärr hindrades några registrerade deltagare från andra länder

från att komma på grund av visumavslag.

Tre kyrkor antogs som nya medlemmar: *Evangelical Lutheran Diocese of Kenya* (ELDK), *Iglesia Cristo WELS Internacional* (ICWI) i Latinamerika och *Obadiah Luthersk Synod* i Uganda. Antalet medlemskyrkor i KELK är nu långt över trettio.

Det var en inspirerande och givande dag, i linje med KELK:s syfte, vilket bland annat innefattar att "vara ett forum för ömsesidig uppmuntran för medlemmar, deras andliga tillväxt och styrka i tro och bekännelse", "att främja och stärka den befintliga enheten i lära och praktik bland medlemskyrkorna", och "att ge yttre uttryck för den enhet i ande och i tro och bekännelse som binder oss samman".

Tre av de fyra dagarna ägnades huvudsakligen åt föredrag följt av diskussioner, gemensamma gudstjänster och andakter med sång och bön, affärsmöten inklusive val av nya ledare, samt umgänge vid middagsbordet och i pauserna. En zambisk kör spred

glädje vid flera tillfällen med sina vackra sångröster och leende ansikten.

Thomas P. Nass (från Wisconsin-synoden) avtackades som KELK-president efter lång och trogen tjänst, och Nathan Seiltz (också från WELS) valdes som hans efterträdare. Det beslutades att skapa en betald deltidstjänst som kommunikationschef för att avlasta KELK-presidenten, som har en frivillig och obetald, men tidskrävande tjänst. Denna deltidstjänst kommer att vara på prov under de kommande tre åren. Medlemskyrkorna uppmuntras att öka det frivilliga ekonomiska stödet till KELK, om möjligt.

Söndagen var avsatt för en hel-dagsutflykt: Först en gudstjänst i en lokal kyrka i Lusaka-området, sedan ett besök på LCCA:s teologiska seminarium, där vi fick lunch. Efteråt blev det safari och båttur i Chaminuka naturreservat, innan dagen avslutades på Granddaddy's grillrestaurang i Lusaka.

Nästa världsmöte (2029) vill planeringskommittén försöka arrangera i Mequon, Wisconsin.

Alla fem föredrag från Lusaka-konferensen kan läsas på engelska på webbplatsen www.celc.info (under "Conventions"). Samma webbplats innehåller mycket information om KELK:s historia, medlemskyrkorna och bekännelsedokumentet *The Eternal Word: A Lutheran Confession for the Twenty-First Century*.

Ett av årets föredrag handlade om *Det heliga dopet*, skrivet och presenterat av David Kamwata, lärare vid LCCA:s teologiska seminarium. Här följer ett litet utdrag, översatt till svenska.

Foto: Peggy Thiele/celc.info

Delegat för S:t Johannes ev-luth församling vid mötet i Zambia var pastor David Åkerlund.

Afrika: Dopen i möte med pingströrelsen, framgångsteologi och den andliga kampen

I många afrikanska länder lever kristendomen och växer snabbt. Samtidigt sker mycket av denna tillväxt inom pingstkarismatiska rörelser som betonar synlig andlig kraft, känslomässiga upplevelser, profetiska uttalanden, helande och befrielse från demoniska krafter. I sådana miljöer tonas dopen ofta ner eller behandlas som en mindre viktig ritual efter en dramatisk omvändelseupplevelse.

1. Beslut och upplevelse i centrum

I sammanhang där man är influerad av pingströrelsen blir frälsningen ofta framställd som ett medvetet, känslomässigt starkt beslut för Kristus. "Överlämnandets ögonblick" blir den avgörande andliga händelsen. Dopen följer ofta senare, men främst som ett offentligt vittnesbörd om vad som redan har hänt inom personen.

Den lutherska bekännelsen ger en nödvändig korrigerande – inte genom att förneka trons eller omvändelsens verklighet, utan genom

att placera frälsningsakten, inte i intensiteten av något mänskligt beslut, utan i Kristi löfte. Dopen är inte i första hand min förkunnelse till Gud, utan Guds förkunnelse till mig.

I sammanhang där andlig säkerhet fluktuerar med känslomässiga upplevelser förankrar dopen istället tron i en objektiv händelse: "Jag är döpt till Kristus." När känslorna bleknar eller tvivel uppstår frågar den kristne inte: "Var min omvändelse tillräckligt genuin?" utan får bekänna: "Gud har satt sitt namn på mig."

2. Framgångsteologi och lidande

I områden som påverkats av framgångsförkunnelse tolkas lidande ibland som ett tecken på svag tro eller andligt nederlag. Men dopen förenar troende med Kristi död innan det lovar uppståndelsens härlighet (Romarbrevet 6). Att bli döpt till Kristus är att bli förenad med den korsfäste Herren.

Detta formar en korsets teologi. Den döpte kristne bör inte förvänta sig oavbruten jordisk framgång. Snarare får han eller hon del i Kristi lidanden, samtidigt

som man litar på den utlovade uppståndelsen. I församlingar som står inför fattigdom, sjukdom eller förföljelse förkunnar dopen ett djupare hopp än materiellt välstånd: syndernas förlåtelse och evigt liv.

3. Andlig kamp och befrielse

I många afrikanska samhällen är tron på andar, förbannelser och förfäders krafter stark. Rädslan för andlig fångenskap kan präglade vardagen.

Här talar dopen med utomordentlig klarhet. Det är inte bara en symbolisk rening; det är befrielse. Enligt Lilla katekesen "frälser dopen från döden och djävulen". De döpta tillhör Kristi rike. De har förflyttats från mörkets rike till Sonens rike, kraftens rike.

Pastorer måste lära sig att dopen inte är någon sorts magisk amulett, samtidigt som den inte heller är maktlös. Det är Kristi bestämda handling där han tar till sig och skyddar sina egna. I en kultur där andliga realiteter påverkar det dagliga livet måste kyrkan frimodigt förkunna att Kristus i dopen redan har vunnit den avgörande segern.

TOR JAKOB WELDE

Kärlek och känslor inte grunden för äktenskapet

Vi lever i en överromantiserad tid, där det talas mycket om kärlek och om att älska på snart sagt varenda veckotidningslöpsedel. Men det är värt att lägga märke till att Bibeln inte talar om den ömsesidiga kärleken som grund för äktenskapet. "Den stora kärleken" har inget självständigt värde. Den är ofta obeständig och flyktig.

Hos Luther överväger en mer "praktisk" syn på äktenskapet, och man finner inte någon särskild betoning av det inbördes kärleksförhållandet. Han ser inte kärleken som en oundgänglig förutsättning utan som en Guds gåva, som ska underordnas Guds ändamål med äktenskapet.

Därmed inte sagt att kärleken i ett äktenskap är betydelselös. Bibeln ger många exempel på äktenskaplig kärlek: Isak hade sin Rebecka kär (1 Mos. 24:67). Jakob älskade Rakel så högt att de sju åren han fick arbeta extra för att få gifta sig med henne, syntes honom som några få dagar (1 Mos. 29:18f.). Elkana älskade sin Hanna, fastän Herren hade gjort henne barnlös (1 Sam. 1:5). I Efe-sierbrevet uppmanas mannen att älska sin hustru med Kristi självut-givande kärlek (Ef. 5:25).

Och alla känner vi väl världshis-toriens skönaste kärleksskildring, Höga Visan i Bibeln, som ska ses som kärleken mellan den him-melske brudgummen och bruden, hans församling på jorden, men som samtidigt är en underbar skildring av kärleken mellan man och kvinna.

Att det inte är den ömsesidiga kärleken som är äktenskapets egentliga grund, är ovanliga tankar för oss romantiker.

Men det är nyttigt att besinna att äktenskapets väsen och grund

ligger djupare och fastare än i det personliga tycket. I påfrestningar och konflikter, i äktenskapliga torrtider, i nödsituationer, är det en hjälp att besinna att äktenskapet inte är grundat i de ömsesidiga känslorna, utan att det är en Guds heliga stiftelse, ett Guds i skapel-sen instiftat förbund, ett Guds verk, ett Guds sammanfogande. Luther skriver mycket tänkvärt kring Hebr. 13:4. "Äktenskapet ska hållas i ära hos alla":

Hur bär man sig åt för att få ett lyckligt och starkt äktenskap?

Jo, genom att var och en rätt lär sig att se på sin man eller hustru som Guds ord lär oss. Det finns nämligen ingen värdefullare skatt eller ett vackrare smycke som en man eller kvinna kan bära än Guds ord. Om man bara insåg det, skulle man nog se på sin man eller hustru som dyrbar och kär och som en gåva från Gud.

Då skulle en man, när han såg en kvinna som var vackrare än hans egen, ändå tänka: "Om den här kvinnan är vacker, så finns det ändå fel och brister i hennes skönhet. Även om hon vore den vackraste på jorden, så sitter det ändå ett vackrare smycke på min egen fru, för hon är en gåva från Gud. Om än min fru har fel och brister och inte ser särskilt bra ut till utseendet, så har Gud trots allt med sitt ord smyckat henne skönare än alla andra kvinnor. För även om jag fick se alla världens kvinnor, skulle jag ändå inte kunna hitta en enda, som jag kunde säga något om på samma sätt som jag med glatt samvete säger om min hustru: Den här kvinnan har Gud själv gett mig och lagt i min famn. Om jag är trogen och håller mig till henne så vet jag att det är något som Gud och alla änglar gläds

åt. Varför skulle jag då kasta bort en sådan värdefull gåva från Gud och vilja hitta någon annan? Hur mycket jag än letade skulle jag aldrig kunna hitta någon annan som bär på det smycke som Gud har gett." (Ord för dagen, s 45, BV Förlag)

OVANSTÅENDE TEXT är ett utdrag ur kapitlet "Äktenskapets grund" i den nya boken *Vad Gud har fogat samman*, utgiven på Biblicums förlag. Boken är en sammanställning av undervisning som pastorer Ingemar Andersson och Lars Borgström har förmedlat under en lång tid, med komplettering av ett avsnitt av pastor Tor Jakob Welde om polygami och polyamori (se också tre föredrag på Youtube).

Polygami är känt från Gamla testamentet och missionshistorien, medan polyamori (kärlek med många) är ett nytt begrepp, som har sina rötter i vår tids normupp-lösning.

Boken rekommenderas varmt. Den har ett särskilt angeläget budskap för ungdomar, för par som väger mellan äktenskap och sam-boende, men också för äldre makar och för ensamstående har den ett viktigt budskap.

Beställ från [Logos förlag](#), 9 €.

Skapelsen – sex dagar eller årmiljoner?

Utdrag ur Lars Borgström: Förstår du vad du läser?

Exempel 31. EVOLUTIONISM

Bibelord: ”Men en sak får ni inte glömma, mina älskade: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag” (2 Petr. 3:8).

Falsk lära: Skapelsen skedde inte på sex dagar utan det tog lång tid, lika lång tid som evolutionisterna kräver för att få sina teorier att bli mer trovärdiga. En dag i skapelseberättelsen kan ju vara tusen år eller varför inte ännu längre tid.

Riktig utläggning: Petrus skriver inte att en dag i Bibeln är tusen år i verkligheten. Han skriver att för Gud, från Hans perspektiv (evighetens), *ter* sig tusen år som en dag.

Det är utifrån en läsning av skapelseberättelsen omöjligt att påstå att de olika dagarna motsvarar årtusenden eller årmiljoner. Skapelse-

dagarnas längd definieras nämligen mycket noggrant: ”Och det blev afton och det blev morgon, den första dagen” (1 Mos. 1:5) o.s.v.

Det är alltså utan tvivel fråga om vanliga dygn. Dessutom motiveras sabbatsbudet i 2 Mos. 20:11 på följande sätt: ”För på sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt som är i dem, men på sjunde dagen vilade han. Därför har HERREN välsignat sabbatsdagen och helgat den.”

För den som betraktar den heliga Skrift som Guds ofelbara Ord, inspirerat av den helige Ande, är 2 Mos. 20:11 ett tvingande bevis för att skapelsedagarna är att fatta som vanliga dagar. I sabbatsbudet handlade det nämligen inte om att Israel efter sex tidsperioder av kortare eller längre varaktighet skulle vila från allt arbete under en kortare eller längre period, att efter sex timmar eller sex månader eller sex miljoner år vila en timme, en månad eller en miljon år. Nej, efter

sex vanliga arbetsdagar skulle Israel vila en vanlig dag. Det är samma ord för dag, *yom*, som används i de båda leden: Israel skulle arbeta sex dagar (v 9) ”för på sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt som är i dem” (v 11).

Dessutom talar Jesus om att vi skapades till man och kvinna i begynnelsen (Matt. 19:4). Detta betyder att vi inte varit apor eller andra djur som först efter årmiljoner/årmiljarder blivit människor. Nej, *i begynnelsen*, vid skapelsens början, skapade Gud oss till man och kvinna.

2 Petr. 3:8 ger inte något utrymme för evolutionism, utan vill i stället framhålla Herrens tålmodighet och kärlek till syndare. I stället för att genast hålla dom väntar Jesus Kristus med sin återkomst, ”eftersom Han inte vill att någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig” (v 9).

Boken som citerat är hämtat ur säljs av Logos förlag för 11 €. Läs om boken på biblicum.nu.

Andra böcker och småskrifter som behandlar skapelsen och som säljs på Biblicums förlag:

- Seth Erlandsson: **Världshistoriens första dagar** (Biblicums småskrift nr 12, 4 €)
- Carl Lawrenz: **Den stora floden** (Biblicums småskrift nr 14, 4 €)
- Johnny Bergman: **Varför tror inte alla på Darwin?** (Timoteus förlag, 9 €)
- Johnny Bergman: **Nobelpristagare som har tvivlat på Darwin** (Timoteus förlag, 9 €)

Ta också del av **videoinspelningar**:

- Genesispodden 2.0, redaktör Håkan Fransson
https://www.youtube.com/results?search_query=genesispodden+2.0
- Podden Vad är sanning?, intervju med Göran Schmidt, Genesis:
<https://www.youtube.com/watch?v=Jvmnec-GqMU>
- Ut ur Babel, Biblicumföredrag av Ola Österbacka om DNA-forskningens vittnesbörd om urhistorien: <https://www.biblicum.se/multimedia-archive/ut-ur-babel-del-1/>

Kristet samtalsstöd

DEN HÄR VÄRLDEN är full av svårigheter. Vi kan drabbas av plötsliga kriser som kommer helt oväntat, men vi kan också märka utmaningar som börjar gro och växa sig större och större i våra liv. Vi kan försöka lösa problemen själva, men ibland kan de helt enkelt bli för svåra att hantera på egen hand. När det händer är det bra att veta att det finns trossyskon där ute som kan och vill hjälpa.

Ulrika Kindstedt är medlem i Lutherska Bekännelsekyrkan i Stockholm. Hon har nu gått klart en utbildning i kristet samtalsstöd med Peter Öman som lärare via Biblicum. Ulrika är utbildad socionom sedan 2010 och jobbar som familjebehandlare inom socialtjänsten på deltid.

Vad blir då skillnaden mellan hennes sekulära yrke och kristet samtalsstöd?

– Skillnaden är att jag har en förståelse för människors problem utifrån Guds Ord på ett sätt som sekulära kollegor inte har. Dels att vi är syndiga varelser – vi kan förstå och förklara ganska många problem med vår synd, som äktenskapsproblem och relationsproblem. Även det att vi lever i en fallen värld är en förklaring till väldigt mycket av det vi människor kämpar med. Jag kan också visa för människor att ”såhär vill Gud att vi ska leva”. Men det bästa är att jag kan ge mina klienter evangelium, jag kan ge dem tröst från Gud och förmedla Guds förlåtelse!

Men måste man ta avstånd från *allt* inom den sekulära rådgivningen bara för att det är sekulärt och inte kristet?

– Nej, det finns många metoder och mycket kunskap som man använder i sekulära samtal som är bra och som fungerar, svarar Ulrika. I sitt sekulära yrke hjälper Ulrika

familjer, par och föräldrar. Problemen är ofta desamma, vare sig man är troende eller otroende.

– Min tanke är att koppla ihop min sekulära kunskap och metoder med min kristna grund, fast utan

Ulrika Kindstedt. Foto:

att använda det sekulära som vi från ett kristet perspektiv skulle säga är felaktigt, till exempel att hänvisa människor till godheten och styrkan inom sig själv, eller genom att uppmana till nyandlighet för att lösa problem. Jag kan ta hjälp av sekulära metoder, men det är Gud som kommer med tröst och hjälp.

Som utbildad socionom, som är en väldigt bred utbildning i socialt arbete, kan Ulrika hjälpa människor med en rad olika problem.

– Jag brinner särskilt för kristna äktenskap – för jag tycker det är otroligt viktigt att hålla ihop familjerna, samtidigt som det är väldigt svårt i den värld som vi lever i, säger Ulrika.

Hon berättar att hon i sitt sekulära jobb upplever att människor

inte har så stor respekt för äktenskapet och tyvärr får hon inte säga till ett par att Guds vilja är att de ska hålla ihop hela livet – även om hon skulle vilja. Men det får hon göra som kristet samtalsstöd.

Alla människor har sina problem, men hur stort måste ett problem vara för att det ska vara berättigat att söka hjälp för det?

– Det behöver absolut inte vara ett stort problem för att man ska söka hjälp. Det är bättre att komma när det fortfarande är ett litet problem, så att det inte uppstår hårda känslor eller låsningar. Så kom hellre för tidigt än för sent!

– När människor söker stöd händer det ibland att det blir för smärtsamt att prata om och jobba med det som är svårt i livet och klienter väljer ibland att avbryta samtalsserien för tidigt, berättar Ulrika.

– Det är utmanande för klienter att orka jobba sig igenom det svåra för att kunna nå fram till en förändring fortsätter hon.

Som kristet samtalsstöd har hon ett värdefullt budskap som är till stor hjälp genom det:

– Gud är med oss genom det svåra! Det finns väldigt många bibelord som vittnar om det och är till stor hjälp just när vi har det svårt.

Den som vill komma i kontakt med Ulrika kan skicka ett mejl till ulrika@kristetsamtalsstod.se.

Hon har också en webbplats (www.kristetsamtalsstod.se) där man kan läsa mer om hennes verksamhet Kristet samtalsstöd.

BJARTE EDVARSEN

Fråga: Är det okej att fira gudstjänst online?

Svar:

Du kanske planerar för semestern. Du kollar ett resmål och ser att det inte finns någon kyrka som delar din tro i närheten. Vad gör du då? Du kan använda din vanliga familjeandakt eller förbereda en speciell familjegudstjänst för söndagsmorgonen med material från din pastor. Men ni kan också samlas runt en dator och följa gudstjänsten från din hemkyrka och sjunga med i psalmerna.

Du firar gudstjänst fast du gör det online.

Skulle det vara okej att alltid fira gudstjänst online?

Att bygga en kristen familj

En del har inget val eftersom hälsan hindrar dem från att åka till kyrkan. De tackar Herren för besök av sin pastor eller andra

medlemmar, men för regelbunden söndagsgudstjänst ser de teknologin som en gåva från Gud.

Men om man skulle kunna ta sig till kyrkan men hellre firar gudstjänst online än tillsammans med andra?

Vi har alla olika personligheter. Vissa föredrar att vara ensamma medan andra trivs när de har sällskap. När vi tänker på att samlas som en kristen familj handlar det dock om mer än vad olika personer föredrar.

Den kristna familjen är i fokus i Efesierbrevet 4. I det kapitlet förklarar aposteln Paulus att den kristna familjen har ett syfte. Eftersom djävulens lögn omger oss på så många sätt hjälper de kristna sin familj genom att i kärlek dela sanningens ord med varandra. När kristna tjänar varandra på det sättet kommer medlemmarna i den kristna familjen ännu närmare Kristus. Ja, av Jesus *fogas hela krop-*

pen samman och hålls ihop genom det stöd som varje led ger. ... Så får kroppen sin tillväxt och bygger upp sig själv i kärlek (Ef 4:16).

Att förmedla Guds uppenbarade sanningar

Varje familjemedlem arbetar för att tjäna den större gruppen av trosyskon. Det arbetet innefattar att tala.

Kristna tjänar varandra på många sätt, men det är av central betydelse att de talar Guds sanna ord. De kan tala med andra kristna i ett bibelstudium. De stannar kvar längst bak i kyrkan efter gudstjänsten och frågar sina bröder eller systrar i tron hur de mår, lyssnar till deras bekymmer och ger tröst. De stöter ihop på parkeringen efter gudstjänsten och upptäcker att ett snabbt avsked kan bli några minuter till, några uppmuntrande ord och en mer optimistisk syn på den kommande veckan.

Gud använder de kristna för att bygga upp varandra.

Det är viktigt att växa i sin egen tro. Det är en glädje för dig personligen att höra gudfruktig undervisning i en predikan eller ett bibelstudium. Du tar emot Guds sanna ord, men du talar det också. Du är en gåva till din kristna familj när du kärleksfullt påminner om vad Gud säger i sitt ord och hjälper dina kristna vänner att inte bli lurade av varje vindkast av falsk lära *när människorna spelar sitt falska spel och listigt förleder till villfarelse (Ef 4:14).*

Men detta får mig att känna att jag behöver veta mycket om Bibeln. Är inte pastorn bäst lämpad att tala Guds sanna ord till kristna?

Pastorn spelar verkligen en mycket viktig roll. Hans uppgift är

Karl Birkenfjäll och hans ungdomar står ofta för direktsändningar via Youtube. Den här bilden är från Hjälmargården 2024. Foto: Ola Österbacka.

att utrusta dig så du kan förmedla Guds ords sanning till dina bröder och systrar i Kristus.

Har du tänkt så på dig själv? När du går till kyrkan, tänker du då på dig själv som den som ska tala? Vill du knyta kontakt med andra kristna, upptäcka vad de har att kämpa med och vänligt påminna dem om vad Gud säger i sitt ord?

Men om jag verkligen inte känner mig rustad? Om jag känner att jag inte är kvalificerad?

Som ett Guds barn vet du vad Kristus har gjort för dig och har redan mycket att dela med dig av. Det är också till stor välsignelse om du gör egna bibelstudier till en regelbunden vana varje dag. Tillväxten i Guds ord är avgörande för dina egna personliga strider mot det syndiga köttet. Men Guds ord gör något mer. De utrustar dig att förkunna Guds sanning för andra medlemmar i din kristna familj.

Att träffas personligen

Men frågan är om jag kan fira gudstjänst online i stället för delta personligen? Kan jag inte uppmuntra en medkristen på distans? Kan jag inte använda e-post eller skicka ett sms?

Självklart.

Men det är något speciellt med att vara på samma plats.

Mor- och farföräldrar inser detta. Om valet står mellan ett videosamtal eller att själv vara med barnbarnen är det inget val. Unga som dejtar inser det. Teknik är fantastiskt, men när de får chansen vill de träffas och prata. Teknologin är kraftfull, men den ersätter inte det unika i att vara på samma plats som en annan människa.

Många dörrar kan öppnas när du ser någon i ögonen. Många svårfångade känslor kan bli uppenbara när man pratas vid öga mot öga. Mycken kristen kärlek kan visas när människor är tillsammans.

Dilemmat med att låta teknik ersätta fysisk närvaro är inte nytt för 2000-talet. Aposteln Paulus gjorde det också. Han kunde stå i förbindelse med trossyskon långt borta genom brevskrivningsteknologin, men han såg inte det som det ultimata.

Vi har verkligen önskat få komma till er – jag, Paulus, både en och två gånger – men Satan har hindrat oss (1 Tess 2:17–18).

Vår fiende vill inte att vi ska vara tillsammans med trosfränder. Vi, å andra sidan, längtar verkligen efter att få vara tillsammans. Vi längtar efter att höra deras uppmuntran och ge dem detsamma. Vi gläds åt att höra Ordet med dem, att ta

emot Herrens måltid med dem, att uppleva livet med dem.

Vi vill växa med dem, eftersom alla i familjen i kärlek delar Guds sanna ord med varandra.

Teknologin är kraftfull, men den ersätter inte det unika i att vara på samma plats som en annan människa. ... Kristen kärlek kan visas när människor är tillsammans.

Tacka Herren för onlinealternativet om du ska åka på semester. Men leta efter möjligheten att fira gudstjänst personligen med bröder och systrar även på semestern. När du sedan är hemma i din egen församling kan du söka upp dem som verkar ensamma. Var modig och dela ett vänligt ord med dem. Tänk igenom hur din församling kan göra det lättare för relationer att utvecklas så att mer kristen uppmuntran kan ske. Väx i din egen förståelse av Skriften, så att när du väl får chansen att tala med ett trossyskon är dina ord kraftfulla sanningar som lyser upp Kristi kärlek.

Avstånd skiljer oss ibland åt. Vilken välsignelse det är när Kristi kropp kommer tillsammans!

STEPHEN GEIGER

Forward in Christ 7/2026

Församlingsnytt

Dop

Stella Signe Lovisa Snellman

Född 24.7.2026

Döpt 10.8.2026

Föräldrar: Linda och Rasmus Snellman

Faddrar: Eva och Tobias Byggmästar

Dopförrättare: David Åkerlund

Församlingens gudstjänster, normal ordning

(för aktuell uppdatering, se sanktjohannes.info > Verksamhet > Kommande händelser).

Första gudstjänsten i månaden: Lepplax bykyrka kl 13
Andra i månaden: Vasa, Settlementcentrum, Villagatan 1 kl 11

Tredje och fjärde i månaden: Johannes-Lyktan, Skolgatan 21, Jakobstad kl 13.

Församlingens pastorer: David Åkerlund, +358 40 580 3795 och Ola Österbacka, +358 50 339 6383.

HANS AHLSKOGS NYA BOK

utkommer i september på Logos förlag!

Boken är en fristående fortsättning på boken *I frihetens gränsland* och det är samma gång i Korpmo som diskuterar. Denna gång gäller diskussionen Israel.

***Har Gud två folk, Israel och kyrkan?
Eller är frågan fel ställd?***

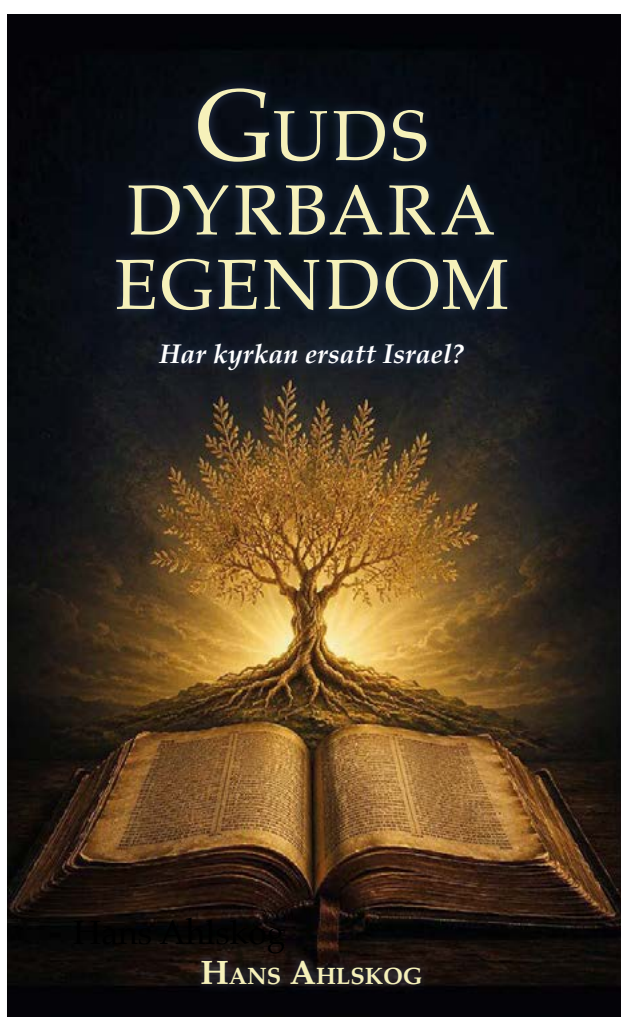
När Sture Starck hör någon be för "Guds egendomsfolk Israel" väcks en fråga som leder in i en av vår tids mest omdebatterade teologiska frågor. Läsare som mötte Sture, Rickhard Falkenberg, Risto Kallvik och Lasse Zetterbo i Ahlsgogs förra bok *I frihetens gränsland* känner igen tonen: bibeltexter på bordet, skilda perspektiv och samtal som går på djupet. Genom Romarbrevet 9–11, profeterna och löftena om Israel provas frågor om Guds folk, landet, förbunden och Kristi plats i frälsningshistorien.

Guds dyrbara egendom förmedlar en djup insikt i den kristna läran och uttrycker en fast tilltro till Bibelns ofelbarhet. Den är en samtalsbok för läsare som vill förstå debatten om Israel och kyrkan utan att nöja sig med etiketter eller förenklade svar som "ersättningsteologi" eller "kristen sionism". Om Skriften vittnar om Kristus, hur ska då löftena till Israel förstås i honom?

Seth Erlandsson skriver om boken:

Hur ska man förstå Bibelns ord om att Israel är Guds egendomsfolk (se bl a 5 Mos 14:2, 26:18), när det samtidigt sägs om de Kristustroende: Ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk (1 Pet 2:9). Har Gud två egendomsfolk? Eller är Guds sanna folk ett enda folk, de troende?

Boken omfattar 292 sidor och utges med mjuk pärm. Pris: 15 €. Den kommer också att säljas som e-bok (pdf) av Biblicums förlag. Beställningar: Rasmus Snellman, Grevvägen 32, FI-68570 Larsmo; tfn +358 44 796 6501; e-post: logosforlag@sanktjohannes.info.

Paulus skriver: Han har gjort de två till ett och rivit skiljemuren (Ef 2:14).

Det råder många olika uppfattningar om Israel och dess roll efter att det gamla förbundet har fullbordats av det nya. Vad innebär det att gamla förbundet har fått sin fullbordan? Vad menas med det sanna Israel och att hela Israel ska bli frälst? mm.

Här föreligger en bok som klargör vad som ligger bakom de många olika uppfattningarna om Israel, en riktig guldgruva för dem som undrar vad som är bibliskt och obibliskt. På ett klargörande sätt låter Ahlsgog företrädare för olika tolkningar komma till tals och konfrontera sina uppfattningar mot varandra.

En utvilad själ

*Ta på er mitt ok och lär av mig,
för jag är mild och ödmjuk i hjärtat.
Då ska ni finna ro för era själar
(Matt 11:29).*

De flesta av oss behöver mera sömn. Din läkare kanske har upptäckt vissa symtom och sagt åt dig att du måste sova mer. Kanske har din partner eller dina föräldrar märkt hur irriterad du blivit och sagt åt dig att sova mer. Kanske har du sagt detsamma till dig själv ganska länge.

Det är verkligen sant att fysisk trötthet kan leda till andlig trötthet. Är du redo att efter två sömnlösa nätter tacka och prisas Herren i tankar, ord och gärningar och med osjälvisk ödmjukhet tjäna människorna omkring dig? Nej! Det trodde jag inte heller. Kroppslig vila är helt klart en del av Guds plan för vårt fysiska och andliga välbefinnande.

Men ingen fysisk vila i världen kan jämföras med den vila din själ behöver. Din själ skapades till Guds avbild för att känna din Skapare, älska honom, bli tillfredsställd av honom och tjäna honom med glädje. Men du föddes i en kropp och värld där den bilden för länge sedan förstördes av synd. Med andra ord föddes din själ med sömnbrist.

Inte konstigt att arbetet med att behaga Gud gör oss mer utmattade nu än när vi började.

Inte konstigt att de snabba små tupplurarna av världslig visdom och njutning gör oss groggy och bittra. Inte konstigt att den rastlösa själen vandrar från det ena till det andra.

Din själ kan inte hitta vilan den behöver och vi kan inte skapa den.

Vi kan bara ta emot den.

Enligt Jeremia 6:16 ledde Herren israeliterna: Fråga efter den goda vägen och vandra på den, så ska ni finna ro för era själar. Jesus bekräftar detta så vackert: Jag är vägen (Joh 14:6). Gud försäkrade israeliterna i 2 Mosebok 33:14: Min närvaro ska gå med dig och låta dig få ro. Det är just den närvaron Jesus kallar oss till när han säger: Kom till mig (Matt 11:28).

Till skillnad från en läkare, make eller förälder säger Jesus inte bara till dig att du ska vila mer. Jesus är den vila som din själ behöver. Din själ finner ro i honom – o vilken rikedom din själ äger genom tron!

Ur Meditations